

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobkyně: **Bc. P. B.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2020, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2020, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Emila Flegela, advokáta se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „magistrát“) ze dne 2. 9. 2020, č. j. X ve věci přestupku protiprávního odbočování, které vedlo k nehodě.
2. Spor byl v posuzované věci o to, jestli měl žalovaný rozhodnout i o námitkách, které žalobkyně vznesla v doplnění blanketního odvolání.

3. **Žalobkyně v žalobě** namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, protože žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami žalobkyně, ačkoli měl na vypořádání 38 dní. Žalobkyně podala blanketní odvolání dne 21. 9. 2020. Důvody odvolání sice ve lhůtě stanovené výzvou nedoplnila, ale doplnila je dne 27. 10. 2020. Žalovaný o odvolání rozhodl až dne 4. 12. 2020. Tvrzení žalovaného, že žalobkyně odvolání nedoplnila, je nepravdivé. Jde o správní trestání a žalobkyně měla možnost se k věci vyjádřit. Žalovaný měl doplnění odvolání k dispozici delší dobu, než mu stanoví zákon pro vydání rozhodnutí.
4. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** k žalobní námitce kontroval, že s námitkami žalobkyně se vypořádal ve svém rozhodnutí o přestupku již magistrát. Rozhodnutí magistrátu a žalovaného jakožto jeden celek pokrývá námitky žalobkyně ze správního řízení před magistrátem. Bylo by přepjatým formalismem, kdyby soud zrušil napadené rozhodnutí za situace, kdy odvolací námitky a námitky z řízení před magistrátem jsou fakticky totožné. Podle žalované se napadené rozhodnutí vypořádalo s obsahem a smyslem námitek žalobkyně a staví proti nim vlastní argumentační systém.
5. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
6. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně podala proti rozhodnutí magistrátu o přestupku odvolání, ve kterém neuvedla žádné důvody (odvolání bylo blanketní). Magistrát dne 21. 8. 2020 žalobkyni vyzval, aby odvolání doplnila ve lhůtě pěti pracovních dnů. Žalobkyně dne 29. 9. 2021 nahlédla do spisu a pořídila si jeho kopii. Magistrát podáním ze dne 19. 10. 2020 předložil odvolání žalovanému (doručeno mu bylo 21. 10. 2020) Rozhodnutí o odvolání je datováno 24. 11. 2020. Žalobkyně doplnila odvolání o důvody a zaslala ho přímo žalovanému dne 27. 10. 2020.
7. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. Žalobkyně doručila žalovanému doplnění odvolání o necelých šesti stranách prostřednictvím zmocněnkyně P. s. r. o. Zmocněnkyně měla oprávnění zastupovat žalobkyni v řízení před magistrátem. Žalovaný zjevně vady plné moci ani doplnění odvolání neshledal, protože jinak by žalobkyni vyzval k odstranění vad. Proto i soud považoval plnou moc a doplnění odvolání za bezvadná podání, která se dostala včas, tj. dostatečně dlouho před vydáním rozhodnutí o odvolání, objektivně do dispoziční sféry žalovaného. Tento závěr dokládá i opravné usnesení žalovaného ze dne 22. 2. 2021, kterým žalovaný změnil označení zástupce žalobkyně v napadeném rozhodnutí.
9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně druhé popsal správní řízení tak, že žalobkyně odvolání nedoplnila ani po výzvě. Součástí správního spisu žalovaného, který žalovaný doručil soudu, je však doplnění odvolání, označené ve sběrném archu spisu jako položka D5.
10. Aby soud mohl v posuzovaném případě uvážit, zda se jedná o nepřezkoumatelnost tak, jak ji pojímá současná judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), bylo třeba porovnat námitky z řízení před magistrátem a námitky v doplnění odvolání. Žalobkyně totiž v celém správním řízení včetně odvolacího vnesla námitky jen v odporu proti

příkazu a pak v doplnění odvolání. Při ústním jednání před magistrátem dne 9. 7. 2020 žalobkyně žádné námitky nesdělila, pouze odkázala na námitky z odporu proti příkazu.

11. Žalobkyně v odporu proti příkazu zdůraznila, že při odbočování dodržela § 21 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „ZSP“), a před odbočováním se zařadila co nejbližší pravému okraji vozovky a dávala znamení o směru jízdy. Nemohla tak řidičku za sebou ohrozit. K nehodě by nedošlo, kdyby řidička vozidla, které jelo za vozidlem žalobkyně, dbala všech dopravních předpisů, zejména dodržela dostatečnou vzdálenost, rychlost jízdy, předvídatelnost, to vše v souvislosti s tím, že začala předjíždět zprava, v jediném jízdním pruhu a v místě, kde není možné odbočit doleva. Žalobkyně poukázala na chybné sepsání průběhu dopravní nehody, protože v příkazu je napsáno, že zahájila odbočování v momentě, kdy byla předjížděna zprava. Podle fotografií je jasné, že žalobkyně už odbočovala, přední část vozu byla stočená a řidička narazila do žalobkyně, přesněji do pravého kola, čímž došlo ke zlomení tyče řízení. Žalobkyně si prostor kolem sebe ve zpětných zrcátkách zkontrolovala.
12. Žalobkyně v doplnění odvolání vznesla na necelých šesti stranách s jednou fotografií a doplněním judikatury tyto okruhy podrobněji odůvodněných námitek:
 1. absence racionálního zdůvodnění a konkrétního porušení zákona,
 2. v rozhodnutí chybí odůvodnění, v čem mělo spočívat nedbání zvýšené opatrnosti,
 3. nevysvětlení pojmu „co nejbližší k pravému okraji vozovky“ a důvod nezahájit odbočovací manévry,
 4. neodůvodnění porušení § 17 odst. 1 ZSP druhou řidičkou J. M.,
 5. správní orgán se nezabýval porušením povinností druhé řidičky,
 6. správní orgán vzal jako důkaz úřední záznamy o podání vysvětlení, což je nepřípustné,
 7. správní orgán vzal jako důkaz záznam z kamery, ale neprovedl ho jako důkaz při ústním jednání a nehodnotil jeho obsah,
 8. správní orgán neuvedl, co vyvozuje pro posouzení věci z jednotlivých důkazů, které podporují tvrzení účastníka řízení a které ho vyvracejí,
 9. rozpory mezi výpověďmi žalobkyně, svědka B. a druhé řidičky.
13. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na jedné stránce textu shledal zákonnost rozhodnutí magistrátu o přestupku a řízení, které jeho vydání předcházelo. Žalovaný uvedl, že neměl pochybnosti o dostatečném zjištění nehodového děje zejména s ohledem na poškození vozidel BMW a Honda. Žalovaný neuvěřil tvrzení žalobkyně, že se při odbočování vpravo nezařadila co nejbližší pravému okraji vozovky s ohledem na větší počet chodců, kteří se řadili na chodníku v místě odbočení a s ohledem na vozidlo, které vyjíždělo z protisměru z ulice Černá cesta, přičemž rozměry vozidla BMW nevynucovaly manévry vybočení ze směru své jízdy vlevo a následného odbočení vpravo a že žalobkyně přitom dbala zvýšené opatrnosti. Magistrát provedl výklad pojmu „nesmět ohrozit“ ve vztahu k řidičům, kteří jeli za odbočujícím vozidlem. Žalovaný neměl pochybnost o tom, že žalobkyně měla povinnost držet se co nejbližší pravému okraji vozovky. Její argumentace, že tak činila kvůli chodcům na chodníku popř. vozidlu, které vyjíždělo z místa ležícího mimo komunikaci (hlavní U podjezdu – Pasteurova) byla vyvrácena. Žalobkyně měla na situaci reagovat vhodněji, především měla zvolit přiléhavější úkon v reakci na situaci v silničním provozu. Pokud jí okolnosti bránily v dokončení úkonu odbočení vpravo na místo ležící mimo pozemní komunikaci, měla při pravém okraji zastavit vozidlo ve smyslu § 2 písm. p) ZSP a přerušit jízdu z důvodu nezávislého na

vůli řidiče. Takový úkon by současně byl dostatečně čitelný pro řidiče vozidel, kteří jeli za jejím vozidlem BMW, resp. ti by mohli vozidlo předjet za příznivých okolností zleva. Žalovaný se ztotožnil s hodnocením nehodového děje magistrátem. Námitka, že vozidlo BMW mělo poškozené řízení (pravé kolo) v důsledku nárazu vozidla Honda, nemá oporu v ohledání poškození obou vozidel, které Policie ČR popsala do protokolu o dopravní nehodě ani v příložené fotodokumentaci. Pokud by žalobkyně prokázala poškození pravého kola vozidla BMW, taková okolnost by neměla přímý vliv na posouzení jednání žalobkyně v silničním provozu, a to zejména k realizovaným jízdám úkonům.

14. Ustanovení § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“) správnímu orgánu ukládá, aby se vypořádal s námitkami účastníků řízení. To platí tím spíše pro odvolací správní orgán, protože smyslem a účelem odvolacího řízení je právě přezkum zákonnosti odvoláním napadeného rozhodnutí. Podle § 89 odst. 2 správního řádu platí, že „odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“
15. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se vykládá podle konstantní judikatury správních soudů tak, že musí jít o závažné vady rozhodnutí, a nikoli nevypořádání byť jediné nebo několika dílčích námitek, pokud správní orgán rozhodnutí vystaví na srozumitelné argumentaci k rozhodným otázkám.
16. Ovšem důvod nepřezkoumatelnosti rozhodnutí odvolacího orgánu, který posuzuje více oddělených skutkových nebo právních otázek, se může týkat i jen jedné z nich (srov. bod III usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS).
17. V posuzovaném případě nebyly námitky žalobkyně v řízení před magistrátem a v doplnění odvolání vůbec totožné. Naopak, žalobkyně v doplnění odvolání reagovala na rozhodnutí magistrátu o přestupku ze dne 2. 9. 2020 a vznesla celou řadu konkrétních námitek, jak soud citoval jejich okruhy v bodě 12 tohoto rozsudku. Nevypořádá-li se odvolací orgán se všemi pro věc významnými odvolacími námitkami, zatíží tím své rozhodnutí o odvolání nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů a soud je povinen právně vadné rozhodnutí zrušit podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Tuto vadu nelze zhojit vyjádřením k žalobě (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 66/2008-71). Žalovaný se doplněním odvolání nejenže řádně nezabýval a nevysvětlil, proč považuje argumentaci žalobkyně za nesprávnou a její námitky za vyvrácené, ale žalovaný se obsahem doplnění odvolání nezabýval vůbec. V rozhodnutí o odvolání, ani ve spojení s rozhodnutím magistrátu, tak není obsažen právní názor na rozhodné sporné otázky, v jehož konkurenci námitky žalobkyně jako celek neobstojí. V posuzovaném případě jde o natolik závažnou vadu rozhodnutí, že soudu nezbylo než s ohledem na požadavek spravedlivého procesu napadené rozhodnutí zrušit (srov. rozsudek NSS č. j. 8 Afs 267/2017-38).
18. U správního trestání platí, že obviněný může uplatňovat nové skutečnosti a navrhopat nové důkazy i v odvolání; omezení podle § 82 odst. 4 správního řádu (tj. koncentrace

řízení) na řízení o přestupcích nedopadá (srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 96/2008-15, č. 1856/2009 Sb. NSS).

19. Obdobnou věc posoudil zdejší soud stejně i ve věci sp. zn. 65 A 15/2016 (odvolací orgán rozhodl o podaném odvolání před uplynutím odvolací lhůty a před včasným doručením doplnění odvolání).
20. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán a vypořádá se s důvody, které žalobkyně uvedla v doplnění odvolání.
21. V řízení o žalobě byla žalobkyně zastoupená advokátem. Ze spisu soud zjistil, že advokát učinil ve věci dva úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za provedené účelné úkony právní služby náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, náleží k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá sazbě daně 21 % a která činí 1 428 Kč. Soud přiznal úspěšné žalobkyni dále náhradu zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč. Celkem je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni k rukám advokáta náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 31. srpna 2022

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně